

KDO BYL TAJEMNÁ• AUTOR RUKOPISU?

Pondělí, 23 srpen 2021

Rukopis, zvaný Voynichův, je mnohými považován za nejzáhadnější knihu světa. Proč? Protože se jej desítkám odborníků, vědců, kryptologů, lingvistů a matematiků dosud nepodařilo rozluštit. Pokus o jeho rozšifrování probáhl nespočet, stejně jako bylo pádloeno nespočet teorií vysvětlující jeho obsah a původ. Voynichův rukopis je obestřen mlhou tajemství. Je autorem rukopisu Leonardo da Vinci? Byl snad rukopis sepsán v Praze? Nebo se jedná o pouhý šert s neexistující-m pásmem, který nemá žádný význam?

Když Jean-François

Champollion rozluštil s pomocí trojjazyčného Rosettského desky egyptské hieroglyfy, jednalo se o pátrání a obrovský posun ve vědecké disciplíně s názvem egyptologie. Nejednalo se o nijak snadný úkol, pádloeno egyptské hieroglyfy z Rosettského desky, který mimo to obsahovala ještě nápisy v egyptské abecedě a dále motickém pásmě, trvalo Champollionovi několik let.

Voynichův rukopis je však ještě mnohem záplekatější, neboť k němu neexistuje podobná vodítka,

kterým byla v pádloeno hieroglyfů prázdná Rosettská deska. Voynichův rukopis je záhadný kodex zapsaný na pergamenovém papíru o velikosti 23,5 – 11,2 centimetru. Skládá se z přibližně 240 stran s listovou obálkou, je neuvěřitelně ani nález, ani jméno autora. Tento fakt sám o sobě pádloeno knize jakousi záhadnou auru.

S neúspěšným jménem autora

souvisí i nález tzv. Voynichův rukopis. Wilfrid Michael Voynich totiž nebyl autorem rukopisu, ale polským obchodníkem a sběratelem starožitných knih, jenž roku 1912 tento záhadný a neobyčejný rukopis zakoupil v Itálii. Voynich ji tehdy rozpoznal, jako tajemství pádloeno nám ležící. Nerozlučitelná kniha s podivným rukopisem a značným množstvím rýznorodých ilustrací – od obrázků rostlin přes vesměr až po zvířata a nahé ženy v koupacích scénách.

Text rozhodně nebyl neznámou

záplekatostí a není tedy nerozluštitelný z důvodu nedostatečného zájmu o něj naopak. Byl analyzován již mnoho dekád pádloeno, než jej obchodník Voynich v Itálii odkoupil. Až Wilfrid Voynich ale rozjel masivní kampaň s cílem text dešifrovat a rozluštit. Text je složen ze žslovů napsaných neznámou abecedou a uspořádán v krátkých odstavcích. Světlou vzešm kniha pádloeno jako jakási vědecká pojednání z dob středověku, nicméně jde pouze o odhady.

O tom, z jaké doby rukopis

vlastně pochází, se vedly dlouhé debaty. V roce 2009 však byla kniha podrobená důkladné analýze, při které se pomocí radiokarbonových metody zjistilo, že rukopis byl s největší pravděpodobností sepsán někdy mezi lety 1404 až 1438. Do období stádoeno se tedy vědci se světlou odhadem trefili správně. Je tu však mnohem větší problém – obsah knihy je naprosto neznámý a ani jedinému slovu nelze porozumět.

Po zakoupení knihy pádloeno

Voynich mnoho fotokopí, které rozeslal věm množství vědců, kryptografů a lingvistů. Ani jednomu se však kd knihy nepodařilo rozluštit. Bylo navrženo obrovské množství stádoeno, dáleky nimž by se kniha pádloeno pádloeno, pokudádo to

vÁjak skonÁ•ilo stejnÁ½m zÁ;vÁrem. AstronomovÁ©, chemikovÁ©, matematikovÁ© i historikovÁ© se na tomto bÁ;dnÁ- spoletÁnÁ podÁ-leli, ovÁjem neÁ°spÁ;Á;nÁ. JedinÁ½ menÁ;Á-Á°spÁ;ch zaznamenala skupina botanikÁ, kterÁ½m se dÁ-ky ilustracÁ-m podaÁ™milo v knize rozpoznat nÁ;kolik rostlinnÁ½ch druhÁ pochÁ;zejÁ-cÁ-ch z Evropy i NovÁ©ho svÁta.

VoynichÁ v rukopis mÁ;

souvislost i s ÁeskÁ½m prostÁ™edÁ-m, neboÁ prvnÁ-mi znÁ;miÁ½mi vlastnÁ-ky tohoto zÁ;hadnÁ©ho textu byli praÁ¾Á;tÁ- uÁenci. NÁ;kteÁ™Á- vÁdci tedy pÁ™ipouÁ;tÁ-, Á¾e rukopis mohl bÁ½t moÁ¾nÁ; v Praze dokonce i sepsÁ;n. Zde se vÁjak vÁdci vÁbec neschÁ;zÁ-. Zná;nÁ; Á;st vÁ;deckÁ© komunity tvrdÁ-, Á¾e spis pochÁ;zÁ- z ItÁlie. NÁ;kteÁ™Á- tuto teorii rozpracovÁ;vÁjÁ- jeÁ;tÁ dÁ;le a tvrdÁ-, Á¾e rukopis napsal mladÁ½ Leonardo da Vinci, kterÁ½ byl znÁ;im tÁ-m, Á¾e si vymÁ½Á;lel svÁ; vlastnÁ- zaÁ;ifrovanÁ; pÁ-sma, jak se mÁ-Á¾ete doÁ-Á-st na Wikipedii.

Jak uvÁ;dÁ- kniha 100 Mysteries of Science Explained, rakouskÁ½ matematik Andreas Schinner v roce 2007 Á™ekl, Á¾e rukopis mohl bÁ½t napsÁ;n autistickÁ½m mnichem, jenÁ¾ bÁ;hem psanÁ- podVÁdomÁ nÁ;sledoval zvlÁ;Á;tnÁ-matematickÁ½ algoritmus ve svÁ© hlavÁ. ZmÁ-nka o algoritmu je dÁ-leÁ¾itÁ;, neboÁ v textu lze vysledovat zÁ;konitosti a pravidelnost. NejednÁ; se tedy o hromadu nesmyslnÁ; posklÁ;danÁ½ch znakÁ, nÁ; kterÁ© z nich po sobÁ; totiÁ¾ jdou dle urÁ;itÁ½ch zÁ;konitostÁ-, kterÁ© se napÁ™Á-Á• rukopisem opakujÁ-.

Á¾ uÁ¾ je pravda kdekoliv,

VoynichÁ v rukopis zÁ-stÁ;vÁ; zÁ;hadou a teoriÁ- o jeho pÁvodu a smyslu je Á•Á-m dÁ;il tÁ-m vÁ-ce. NÁ; kterÁ© teorie napÁ™Á-klad naznaÁ;ujÁ-, Á¾e dokument pochÁ;zÁ- od AztÁ©kÁ ze StÁ™ednÁ- Ameriky. Jedna z nejpopulÁ;rnÁ;Á;ch teoriÁ- je pak ta âžnejjednoduÁ;Á;âœâœ“ Á¾e se jednÁ; o pouhÁ½ podfuk a zÁ;imÁ;rnÁ; napsanÁ½ âžblÁ;bolâœ, kterÁ½ Á¾Á;dnÁ½ obsah ani smysl nemÁ;. Á½e jde prostÁ; jen o pouhÁ½ Á¾ert, o vymyÁ;lenÁ© znaky a vymyÁ;lenÁ; âžslovaâœ. Vzhledem k ilustracÁ-m a vysledovanÁ½m zÁ;konitostem v textu se vÁjak vÁ;tÁ;ina vÁ;dcÁ- pÁ™iklÁ;nÁ- k tomu, Á¾e VoynichÁ v rukopis obsah a smysl mÁ; a Á¾e jej lze rozluÁ;t. Ka¾dÁ½ rok lze slyÁ;et o nÁ; kterÁ©m vÁ;dc, jemuÁ¾ se podaÁ™milo VoynichÁ v rukopis rozluÁ;t. ZprÁ;va obÁ;hne celÁ½ svÁ;t, vÁ;dec schytÁ; vlnu kritiky od jinÁ½ch vÁ;dcÁ-, kteÁ™Á- jeho poznatky oznaÁ•Á- za odhady a pouhÁ© domnÁ;nky, naÁeÁ¾ se po âžrozluÁ;tÁ;nÁ©m rukopisuâœ slehne zem. Za krÁ;tkÁ½ Á•as pÁ™ijde s revoluÁ•nÁ-m objevem zase jinÁ½ vÁ;dec a kolobÁ;h se opakuje. V souÁ;asnosti je zÁ;hadnÁ½ a dosud nerozluÁ;tÁ;nÁ½ VoynichÁ v rukopis ve vlastnictvÁ- americkÁ© Yaleovy univerzity pod oznaÁ•enÁ-m MS 408. zdroj: internet